

ným majetkem zabraným tvoří v jedné a téže knihovně vložce jedno knihovní těleso, poněvadž všechna zástavní práva i reální břemena zapsaná v této vložce postihují jak tyto objekty, tak i ostatní reality, jež s nimi činí předmět téže vložky knihovně.

Ve sporném případě připouští stěžovatelka sama, že hostinec č. p. — v M. je připsán k M. panství ve vl. č. — zemských desk; hostinec ten nemá tedy dle hořejších úvah právní samostatnosti. Není-li však objektem právně samostatným, pak není dle předpisu § 3 lit. a) zák. ze záboru vyloučen, i kdyby byl jinak hospodářsky samostatným a nesloužil hospodaření na zabraných nemovitostech.

Za tohoto stavu věci není s procesuálního hlediska nutným reagovati na ostatní vývody stížnosti, jež obírají se otázkami, zda hostinec stěžovatelčin má hospodářskou samostatnost a zda slouží hospodaření na zabraných nemovitostech.

Z těchto důvodů slušelo stížnost zamítnouti.

Č. 932.

Zabírání bytů: * Místnosti, které tvoří součástku veřejného vyučovacího ústavu, nepodléhají zabrání podle § 8 č. 1 zák. byt., třeba dle svého původního určení měly sloužiti za byt školníkův.

(Nález ze dne 12. září 1921 č. 8515.)

Věc: Česká finanční prokuratura v Praze v zastoupení eráru proti nájemnímu úřadu hlavního města Prahy stran zabrání místností.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem bytové komise ... zabrán byl podle § 8 č. 1 byt. zák. 1 pokoj a kuchyň (sklepní) gymnasia v domě čp. — v Praze, poněvadž jest prokázáno, že místnosti jsou po 3 měsíce neobydleny. — — —

Rozhoduje o stížnosti českou finanční prokuraturou v zastoupení eráru podané řídil se nejvyšší správní soud následujícími úvahami:

Dle § 8 č. 1 byt. zák. lze zabrat byty neb části bytů, ve kterých aspoň po 3 měsíce nikdo neobývá neb někdo obývá jen občas. Má tedy tento zákonný důvod zabrání na zřeteli místnosti určené k bydlení, avšak k účelu tomuto fakticky buď vůbec neb aspoň dostatečně nevyužité.

K takovýmto bytům nelze však počítati místnosti, které jsou určeny pro účely veřejného ústavu vyučovacího, tvoříce součástku budovy výhradně ústavu takovému věnované, třeba že snad účelům ústavním slouží neb sloužiti mají tím způsobem, že jest v nich ubytován zřízenec ústavu z ohledů služebních. Neboť obývání místností takových jest toliko prostředkem ke splnění určité potřeby ústavu, není však jejich vlastním určením, jak je tomu u bytů a částí bytů, kteréž zákon chce postihnouti v § 8 č. 1.

Dle správních spisů v případě tomto zabráný byly místnosti nalézající se ve státní budově gymnasia, které stavebně upraveny byly na byt,

které však měly sloužit jen k ubytování školníka, za účelem náležitého plnění jeho povinností služebních.

Nejde tedy o byt ve smyslu citovaného ustanovení zákona o zabírání bytů, pročež bylo naříkané rozhodnutí jakožto zákonu se přičící zrušeno.

Č. 933.

Úředníci obecní: I. * Ustanovení čl. III. odst. 5 vyhlášky presidenta zem. správy politické pro Čechy ze dne 20. září 1920 č. 54 z. z. nemá povahy závazné normy, nýbrž pouhého pokynu daného obcím k provádění zákona z 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. — **II. *** Lesní úředník obecní ustanovený na základě soutěže, v níž požadováno bylo absolvování střední školy lesnické, nemá nároku na základní služné prvního stupně VIII. tř. hodn. dosavadního systému hodnotných tříd úředníků státních dle § 19 II. č. 1, věta 2. zák. z 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. — **III.** Není předpisu, dle něhož by k rozhodnutím samosprávných úřadů muselo býti připojováno poučení o prostředcích opravných.

(Nález ze dne 12. září 1921 č. 11.019.)

Prejudikatura: k II. nál. č. 859 a k III. nál. č. 679.

Věc: Václav S. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran zařazení do VIII. hodnotní třídy 1. platového stupně úředníků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v P. zvolilo dne — stěžovatele lesním. Soutěž vyžadovala, by absolvována byla s dobrým prospěchem střední škola lesnická, dále státní zkoušku pro samostatnou správu lesní, zkoušku z lesního hospodářství a nejméně 5letou praxi. Stěžovatel vykázal, že absolvoval lesní ústav v Bělé a vykonal vyšší státní zkoušku pro lesní hospodáře; praxi měl 17letou. Postupem doby jmenován byl lesním správcem, nadlesním.

Ve schůzi dne — ustanovilo obecní zastupitelstvo ve smyslu § 19. zákona z 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. a ze dne 7. října 1919 č. 541 sb. z. a n. služné stěžovatelovo počínajíc 1. září 1919 druhým stupněm IX. hodn. třídy systému státních úředníků penízem 4.908 K, dále přiznalo 5 trienálek penízem 3067 K 50 h. Od služného odečtlo náhradu 30 proc. za deputátní dříví, srážka tato však ke stížnosti byla oběma dalšími instancemi oduznána.

Stížnosti stěžovatelově, aby mu byl přiznán základní plat VIII. hodn. třídy s 5 trienálkami v pořadu instančním nevyhověno. — — — — —

Rozhoduje o stížnosti řídil se nejvyšší správní soud těmito úvahami:

Stěžovatel běře po věcné stránce v odpor rozhodnutí žalovaného úřadu jediné proto, že nebyl mu určen základní plat nejméně podle platu I. stupně VIII. hodn. třídy, protože mu nebyla přiznána kvalifikace vysokoškolská. Staví-li se na požadavek tohoto minima, pak dojista dovolaává se toho, že jest na něho podle § 19 II. č. 2 zákona z 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. vztáhnouti předpis druhé věty § 19 II. č. 1 cit. zákona. Právě první předpis všeobecně, že ustanovení o úřednících konceptních platí též o úřednících technických, zvěrolékařských a ji-